

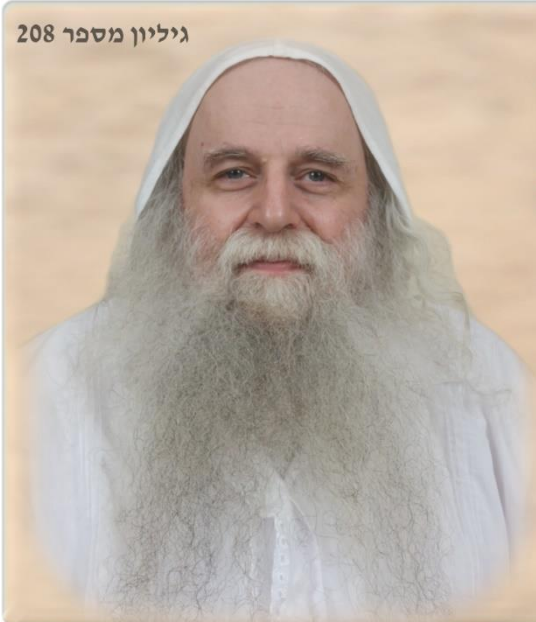

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת חקת תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת חקת תשפ"ד – מדה כנגד מדה

הקודש כי אין לנו אפר פרה אדומה וזה אסור וזה מסוכן, כי אנחנו טמאי מתים.

מה זה משנה כל כך? אוהו... זה משנה מאד. היום אנחנו רק מכוונים את השמות. מי שעוסק בכוונות ויחודים מכוון במחשבה, הוא לא מוציא את זה מהפה – אסור, כי אין לנו אפר פרה אדומה.

אז מי שזוכה ומשמים נותנים לו חותם שמה שהוא מכוון משפיע – אז זה משפיע. אם הוא רק מכוון 'מטעם עצמו' כמו שאומרים, ואין לו חותם כזה משמים – אה... זה לא משפיע, זה כאילו הוא עוסק בתורה. אבל בכל מקרה, התוקף של שימוש בשמות הקודש שהוגים אותם בפה הוא רציני מאד, רציני מאד. זה יכול לחולל נסים ונפלאות, להפוך את סדרי הטבע.

אז הדבר הזה גורם לחולשה כמובן לעם ישראל. זה חלק מהעונש. ואז לפעמים לא רואים הבדל כל כך בדברים האלה, לא רואים את הדרגות של עם ישראל ואת היכולת שלהם – כי בשמות הקודש יש כח להפוך את סדרי העולם: להחיות מתים, לקרוע את הים, לעוף בשמים, כל מיני דברים. ואי אפשר לעשות את הנסים והנפלאות האלה כי אין אפר פרה אדומה, אפשר רק על ידי המחשבה.

וידוע הסיפור של רבינו הבעל שם טוב הקדוש, שבנו של רבי אדם בעל שם לימד אותו, למד עם הבעל שם טוב את הכתבים שמסר לו רבי אדם, ואז הם רצו לנסות את הכח של השמות – הורידו את שר האש בטעות, והוא שרף את כל הכפר.

ערב טוב! חודש טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת חקת תשפ"ד. ובשם ה' נעשה ונצליח!

בענין פרה אדומה: שלמה המלך החכם מכל אדם התקשה להבין את הסודות של הפרה. "מה אנו מה חיינו", אבל חכמינו אמרו שהפרה באה כדי לנקות את הענין של העגל, של חטא העגל, 'תבוא האם ותנקה את מה שלכלך הבן'. יפה.

בחטא העגל חזר לשלוט בעם ישראל המלאך ההוא שממית את הנשמות, ממית את האנשים. היינו כבר משוחררים ממנו. ועכשיו באה הפרה, שריפת הפרה, פרה אדומה, "מי חטאת" – כדי לטהר את טמאי המתים.

אפשר להקיש על דרך הדרש כמה דברים דומים, 'מדה כנגד מדה': הוא אמר שמה בחטא העגל שצריך לבנות את המזבח, אהרן הכהן, היה שם מזבח – וכאן צריך שהכהן יסתכל לתוך ההיכל, יכוון לתוך ההיכל. שם משה רבינו טחן ונתן לשתות כ'מי סוטה' למי שעבד את העגל ואז השפתיים שלו העידו עליו – וכאן גם צריך להשתמש במי חטאת, להזות, ובלי הזאה שלישי ושביעי לא מועילה הטבילה. אז אפשר להמשיך בדרך הזו ואולי לגלות דברים מעניינים.

ואנחנו זקוקים לאפר פרה אדומה כדי להטהר ממתים – אם לא, כולנו טמאי מתים, עד היום. האר"י הקדוש הזהיר לא להשתמש בשמות

יש כאן בפרשה גם את הענין של הסתלקות אהרן וההסתלקות של מרים. מרים – נפסק הבאר כתוצאה מהסתלקותה, ואהרן – נפסקו ענני הכבוד. ואז שונאי ישראל ראו שאין ענני כבוד והם החליטו לתקוף, כביכול ההגנה הוסרה.

זה דבר חשוב מאד לכל הדורות וגם לדור שלנו: הכח של עם ישראל זה הכח של הקדושה, הכח של התורה, זה הכח של הצדיקים, זה הכח של עבודתו יתברך – חוץ מהסגולה שאנחנו עם סגולה, חוץ מזה שתמיד עושים גם השתדלות בטבע.

יכולים לעשות השתדלות בטבע ויהיה צבא חזק ומפואר – והוא מפסיד בקרב, כי אין זכות רוחנית. ויכול להיות שיש צבא פחות מפואר ויש זכות רוחנית, כי אנחנו בסדר, עובדים את ה' כראוי, אנחנו באחדות ואין בינינו שנאת חנם וכן הלאה, כן? כל המעלות הידועות – ואז יכולים להצליח במלחמה אפילו בלי שום אבידה.

הכל תלוי במצב הרוחני, המוסרי, ביבין אדם לחברו, במצב החברתי אולי, בלימוד התורה – זה לא אותו דבר אם לומדים תורה לשמה או אם לומדים תורה שלא לשמה, זה לא אותו כח בשמים. זה לא אותו כח בשמים אם לומדים רק פשט או אם לומדים גם סוד. זה לא אותו כח בשמים אם לומדים גם פשט וגם סוד ועושים גם חסד בפועל או לא. תלוי גם מי הלומד, מי, מה הנשמה הזו, מה שורש הנשמה, מאיפה היא באה? אצילות, בריאה, יצירה, עשיה – איפה השורש שלה? מאיפה היא יונקת? מה השליחות שלה?

כל דבר, אם משה רבינו עושה משהו, איזו מצוה, נניח נוטל לולב, ויהודי פשוט נוטל לולב – זו אותה מצוה אבל זו לא אותה השפעה, כי משה רבינו למשל הוא נשמה כללית שכוללת את כל הנשמות, ואולי האדם הפשוט הוא נשמה פרטית. אז אלה לא אותן ההשפעות. וכמובן, אולי אין לנו את הזכויות שיש למשה רבינו.

אז האיכות של עבודת ה' – כמה יהודים צדיקים יש שעובדים את ה' לשם שמים? ואיך כלל העם? האם היהודים האלה רק יושבים בבית או בבית המדרש, או הם גם משפיעים החוצה, שזו דרכו של רבינו הבעל שם טוב הקדוש, שיפוצו המעיינות חוצה? – אז יש לזה הרבה יותר כח, כשמעלים את כל העם בדרגה.

וגם רבינו הבעל שם טוב רצה לנסות אם אפשר ללכת על המים. שם מטפחת או חגורה, אני כבר לא זוכר, ואמר את השם ועלה על זה, ועבר את הנהר. אחר כך הוא הצטער. כתוב "וַיִּדְאָשְׁתְּמֶשׁ בְּתַנְאָא – תְּלִיף", מי שמשתמש בכתרה של תורה, מי שמשתמש בשמות הקודש סתם כביכול, אפילו שזה היה בשביל להתלמד – מתחייב. לכן הוא עשה על זה הרבה תשובה.

ופעם אחת כשהוא היה צריך לברוח מקבוצה של רודפים שרדפו אחריו, כל מיני גוים שהיו שם, הוא היה צריך עוד פעם לחצות את הנהר. אז הוא שם את המטפחת, ורק על ידי אמונה הוא עלה עליה, וכיוון כנראה את השם בלי להוציא אותו מהפה או לא – ועבר את הנהר.

גם כשהם רצו לעלות לארץ והיתה להם בעיה עם האניה, אז הוא אמר למלוה שלו שיכוון את השם הזה והם יוכלו לעלות על החגורה שלהם וככה לחצות את הים עד שיגיעו לארץ, לארץ ישראל, אבל אם הם יפסיקו רגע אחד מלכוון – הם יטבעו. אז המלוה שלו אמר לו לא, שהוא מפחד, אז הם לא השתמשו בזה.

וכן עוד כל מיני מקרים מובאים בספר הקדוש 'שבחי הבעל שם טוב', כל מיני כוונות שעשה הבעש"ט שהשפיעו פלא פלאים מעל הטבע, בשביל כל מיני הצלות שהיה צריך להציל.

וכל התורה היא שמותיו של הקדוש ברוך הוא. אז מי שיש ביכולתו לכוון אותם ויש לו חותם מלמעלה לכוון – זה יכול להשפיע.

כמובן, העולם לא הפקר, ואם ה' יתברך לא רוצה, זה לא משפיע. זאת אומרת, יכול להיות צדיק שיש לו סמכות משמים לבטל גזירה או לגזור שיתקיים משהו, ובאופן כללי מקיימים את מה שהוא גוזר או מה שהוא מבטל – ובמקרה מסוים הבית דין של מעלה או ה' יתברך בכבודו ובעצמו לא מסכים – אז זה לא מתקיים. לכן הכח של הצדיקים תמיד כפוף לרצונו של ה' יתברך. זה לא הפקר. אין הפקר. יש שליחות, יש מתן סמכות. אבל תמיד זה בפיקוח, כמובן.

אז ברור שנגנו הענין של אפר פרה אדומה ואי אפשר להטהר, אי אפשר להטהר היום מטומאת המת. ולכן כל האפשרות הזאת היא גנוזה כרגע, "עד כי יבא שילה" ויתגלה מחדש הענין הזה.

ולכן: הזכות המוסרית, הרוחנית. איכות העבודה. תיקון המדות. האם הצדיקים האלה מתגאים, או לא? האם הם כעסנים או שהם ענוים? איך העבודה שלהם – היא בהתמדה או היא לפעמים? האם הם מצאו חן בעיני ה' או לא?

יכול להיות שכן אדם עושה עבודת ה' באמת במסירות ובכל מיני תחומים, אבל יש לו איזה תחום שהוא אפילו לא מודע אליו ושמה הוא פגום. הוא לא נותן את דעתו על זה – או שהוא מתגאה, או שהוא עצוב, או שהוא כועס, או שהוא קמצן, לא משנה, איזו שהיא מדה, איזה שהוא תחום ששמה הוא לא עובד את ה' כראוי – וזה יכול לעכב את העבודה שלו. הוא לא מבין למה, למה הוא לא "זֹכֶה לְדַבְּרִים הַרְבֵּה".

צריך לפשפש במעשים. כל הזמן צריך לפשפש. הסוד של העבודה האמתית זה לפשפש – בכל מחשבה, דיבור ומעשה, דמיון, רצון, זכרון, כל הזמן לבדוק את הפנימיות: אם יש אור או אם יש הסתלקות האור מהלב, אם יש אמונה או אם חלילה התגברה הכפירה חס ושלום, או אם אילו שהן מדות רעות מתעוררות והאדם לא שולט בהן, או אם אדם עושה משהו לא ראוי למדרגתו – נמוך מדי, גבוה מדי, או מדבר לשון הרע. בקיצור, העבודה צריכה להיות מושלמת, כמה שאדם יכול להיות מושלם – ובלי להתגאות, זה קודם כל.

ורוב העבודה בסתר. מה שסמוי מן העין יש בו ברכה – וככה ההשפעה שיורדת גדולה יותר, קידוש ה' גדול יותר וההגנה מפני השונאים היא גדולה יותר.

העולם מורכב טוב ורע. העולם הזה, כתוב עליו: "רובו רע מיעוטו טוב". עד שנתקן עולם במלכות שדי, יבוא המשיח צדקנו במהרה ויגאל אותנו והכל יהיה מושלם – עד אז אין שום דבר מושלם, אנחנו צריכים רחמי שמים ולעבוד הרבה על המדות, מאד, להבין את המציאות, את 'מפת

הקרב' כמו שאנחנו קוראים לזה, הפרטית והכללית, להקשיב להשגחתו יתברך, כמו שלימד אותנו רבינו הבעל שם טוב הקדוש, לא להתעלם מהסימנים שה' שולח – באופן כללי, שאדם לא יחיה בדמיונות, יחיה במציאות.

דוגמא: רבינו הבעש"ט הקדוש היה מחלק את כל הכסף שהיה מרויח באותו יום לצדקה. זו הדרגה שלו. יבוא עכשיו יהודי פשוט בן זמננו ויגיד, 'אה', גם הוא יחלק את הכל לצדקה. הוא יחלק הכל לצדקה – הוא ישאר בלי כסף, והוא יצטרך לבקש צדקה מאחרים, כי הוא לא הבעש"ט. אז אדם צריך לדעת את מקומו, את מיקומו.

גם עם ישראל צריך לדעת את מקומו, את מיקומו, מה תִּקְנוּ, מה עדיין לא תִּקְנוּ, כמה מאתנו מתוקנים, כמה מאתנו לא מתוקנים, איך נחיה ביחד. כל הדברים האלה חשובים מאד כדי להבין את מקומנו בעולם.

צריך לא לדחוק את השעה, גם לא לאחר את השעה. צריך את כל החושים, הגשמיים והרוחניים, כדי לבדוק תמיד את המציאות ולא לעשות טעות בבחירה – כתוצאה מטעות בהבנה של המציאות.

ואנחנו כל יום לומדים, וכל יום יש הפתעות. כל יום יש מה ללמוד. כמה שאתה חושב שאתה מבין משהו – תמיד יש הפתעה שאתה לא מבין, כי רק ה' יתברך וישתבח שמו לעד יודע הכל. אנחנו בני אדם מוגבלים, עם הרבה נסיונות והרבה קשיים.

יהי רצון שה' יתברך ירחם עלינו ברחמיו האיך סופיים ויבוא משיח במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק ב'דרך עץ החיים'! לקרוא את הספר 'דרך עץ החיים', להוריד אותו חינם מן האתר שלנו, יש שמה את כל הבסיס של העבודה לשמה.

לחיים! לחיים! לחיים!

חודש טוב ומבורך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.

הפץ אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"

מתוך נפשי – תובנות מתחדשות

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ב' תמוז תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

- א. היצר הרע הכללי מסבך את המציאות כדי לסבך את הנשמות, להפיל אותן ולשעבדן אליו.
- ב. צריך דבקות בה' ית' ובתורתו – בכל מצב, בכל עת, ומעל טעם ודעת ומעל הכדאיות!
- ג. אותו הסבך שנוצר על ידי היצר הרע הכללי – ישמש בידי ה' ית' כדי לנצח אותו – נצחון נצחי, "לְמַעַנִי לְמַעַנִי אֲעֲשֶׂה".
- ד. מלכודת ההתשה: היצר הרע מתיש – תוקף שוב ושוב. ואתה צריך להתגונן שוב ושוב, עד שהוא יתעייף.
- ה. אם כואב לך – כואב לי. אם מר לך – מר לי. אם חסר לך – חסר לי. אם צר לך – צר גם לי. אבל לא אפול אתך! בס"ד אחזיק מעמד ואעזור לך, ושנינו נתגבר ונשמח יחד בישועתו ית'.
- ו. בענייני פיקוח נפש – הכללים משתנים: היכנס לכוננות מצב חירום והגב בהתאם. אל תזניח. זה פיקוח נפש!
- ז. הבן את מצבך, ואל תצפה לתוצאות מעבר לדרגתך. על המציאות מסתכלים בגובה העינים, ומשם מחליטים החלטות.
- ח. אתה רוצה שהטוב ינצח. אבל אינך מנהל את העולם ואינך יודע חשבונות שמים!
- ט. האדם מרחם והוא בעל רגש לסבל הזולת – אבל לא יותר מבעל הרחמים ית' שמו, שיודע מה הטוב הנצחי לאדם שסובל.
- י. "האמת נעדרת", 'עֲדָרִים-עֲדָרִים' – והיצר הרע הכללי מנצל זאת כדי לעשות מחלוקת ושנאת חנם בין העֲדָרִים, ר"ל.
- יא. הענוה תנצח!
- יב. לפעמים אדם בטוח שהוא חכם ומחוכם – והוא לא. מצב זה מסוכן מאד, לעצמו ולזולתו.
- יג. כמה שהאדם נזהר – תמיד אפשר להפתיע אותו. לכן בטח בה' ית' שיציל אותך. ואל תזניח את הזהירות הנכונה.
- יד. לפעמים החושך גדול כל כך והכלי עכור כל כך, עד שמפחיד להאיר בו אור קדוש כזה, ובכל זאת ננסה בהדרגתיות, כי "מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך".
- טו. הערוב בין טוב לרע גדול כל כך עד שקשה להאיר ולחזק את הטוב העטוף ברע שכזה.
- טז. "האור מצטייר לפי הכלי", אוי!
- יז. כאשר לא ניתן להשפיע ישירות בדברי תורה ובתוכחה – יש להאיר בסבר פנים יפות ומעומק הטוב שבלב.
- יח. יש לדאוג לכך שהילדים ירגישו תמיד בנוח לפנות להורים ולשתף אותם בקשייהם. לכן יש לשמור על קשר יום-יומי, אמתי, חם ואכפתי עם הילדים, כך שלא יחששו לפנות להורה לבקשת עזרה או לעריכת בירור.
- יט. הקרבה לילדים לא צריכה לבוא על חשבון כיבוד אב ואם. אם הילד מתחצף, עליו לבקש סליחה ולעשות תשובה.
- כ. ככל שתהיה בנוי היטב ב'דרך עץ החיים' – כך תוכל להציל את עצמך ואת יקיריך!
- כא. לפעמים המציאות כואבת כל כך, מזעזעת כל כך ומאכזבת כל כך, שכדאי 'לדלג מעליה' כדי לא להנזק!
- כב. היצירה האמנותית הכשרה – מחדשת את כחות הנפש, ומעניקה שמחה ואור, לאמן ולזולתו.
- כג. הקשבה לזולת היא חסד עצום!

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק ב'דרך עץ החיים'!

לחיים! לחיים! לחיים! להפיץ את 'דרך עץ החיים' לזיכוי הרבים, בכל עת ובכל מקום!